

■ Memento Mori

Na dlaň odměřil jsi mi dnů, a věk můj jest jako nic před tebou, a jistě že není než pouhá marnost každý člověk, jakoli pevně stojí. (Žalm 39,6)

Je to včasné upozornění Boha Stvořitele a také včasné poučení lidí, kteří se dožili vysokého věku, že na konci dnů člověk uvidí mnohé jinak. Z pohledu konce a z pohledu smrti se vždycky ukáže, v čem je doopravdy čeho cena.

Navštívil jsem muže, který zrovna žije stý rok svého života. Hodně si pamatuje a neztrácí optimismus ani víru v Krista. Bydlí v domě pro seniory a zeptáte-li se ho, jak se má, odpovídá, že když odloží osmnáct diagnóz a pomine fakt, že ho bolí všechny klouby v těle, má se dobře. Na otázku, jak zvládá samotu, protože ve stu letech člověka chtě nechtě na vždy opouštějí nejen síly a zdraví, ale i dávní přátelé a nejbližší v rodině, říká, že není nikdy sám – Ježíš je s ním. A dodává: „Bez víry by to bylo ale zoufalé.“

Načež se posadí na lůžku, ukáže na své ruce, za dlouhý život velmi upracované, a řekne: „Pán Bůh nám dal napsat na naše dlaně dvě velká písmena ‚M‘, abychom pamatovali na smrt, Memento Mori.“

Jako kovář dobře rozumí slovu z knihy počátků tedy Genesis: *V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš.*

A jako starý muž dnes chápe více než v mládí zkušenost i výzvu moudrého Kazatele: *Pamatuj na svého Stvořitele,*

než se přetrhne stříbrný provaz a rozbije se mísa zlatá a džbán se roztříští nad zřídlem a kolo u studny se zláme. A prach se vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal. Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, všechno pomíjí.

Podívejme se proto i my na své dlaně. Není v nich zapsán osud, ale dvě písmena, která nám připomínají konečnost našeho bytí. Můžeme v nich vyčíst skutečnost, že doopravdy jen maličko dnů nám dal Hospodin a že náš věk je ve srovnání s věčností doopravdy pouhé nic, jako vánek, který přívál a rychle odváne.

Dlaň byla ve starověku délková míra, totožná s šířkou čtyř prstů, tedy 14,8 centimetrů. Na dvě dlaně nám dal Hospodin života a s tím musíme vystačit od narození po smrt. Sami do nich svými činy, slovy i vírou wpisujeme svůj osud, svůj příběh. A jako v naší tváři, tak se i v našich dlaních zračí náš ohraňčený a krátký život, byť by trval sto let. Proto s pohledem na své ruce žijme každý den, každou hodinu i minutu s Bohem, který je věčný, neboť jinak se vše ztratí v nicotě a bylo by to zoufalé. S pohledem na své ruce pamatujme, že náš život má smysl i tehdy, když už nebudeme moci pracovat, protože pro nás nakonec není a nebude nejdůležitější, co jsme udělali pro bližní, církev i pro Boha samého, ale co vykonal Bůh pro nás – především v Ježíši Kristu. S pohledem na své ruce proto nepodleháme skepsi ani zármutku, i když už nebudeme schopni druhé obejmout ani jim pevně stisknout pravici, drží nás ve svých rukou milující Otec nebeský. S pohledem na své ruce myslíme na Ježíše a jeho probodené dlaně, neboť v něm máme věčnou hodnotu, a to i tehdy, když se obrátíme v prach, vždyť Kristus byl vzkříšen z mrtvých.

Navštívil jsem muže žijícího stý rok svého života, ale ani na okamžik jsem z něho neměl pocit, že všechno, co prožil, byla pouhá marnost, pomíjivost jistě, ale marnost rozhodně ne. Už proto, že prakticky celý čas žil s Kristem, a na tom se nic nezmění ani tehdy, když přijde konec, který mu připomínají dvě velká písmena „M“ na jeho dlaních. Skeptik by možná řekl, že žije v čekárně na smrt, vždyť v domech pro seniory se umírá více než jinde. Jenomže domov, kde jsem ho navštívil, ne náhodou provozuje křesťanská nezisková organizace s názvem Naděje.

Bronislav Matulík

Pravidelný restart

Pozvání na sborový den a výroční členské shromáždění v neděli 26. 3. 2023

Restart máme nastaven v programu naší církve tak, že se pravidelně po čtyřech letech volí nové staršovstvo. To je opakovaná příležitost nově přemýšlet o sboru, nově se modlit, nově hledat cestu i Boží radu, jak dál. Máme to v církvi nastaveno jako v našich počítačích, že po restartu očekáváme obnovené fungování sborového života.

Restart není negace ani popření minulého, jinak by nebylo co restartovat. Restart je nutné opatření, aby život mohl dobře a lépe pokračovat dál. Konečně nový začátek je vždycky inspirujícím osvěžením. Potřebujeme ho čas od času prožívat všichni v osobním životě, jako i v našich manželstvích a rodinách, v profesní dráze a samozřejmě v naší denominaci, jako též i v našem sboru.

Restart někdy probíhá rychle, téměř neznatelně, jindy však trvá déle, nebo se podobá radikální reformaci. Ale jak už jsem napsal, neznamená odmítnutí minulosti. Vždyť ani tak významní a nekompromisní reformátoři, jichž si nesmírně vážíme, jakými byli Hus, Luther či Kalvín, si nedovolili zahodit všechno, na čem před nimi Kristova církev stála. Konečně jejich citace starých církevních otců to jen potvrzují. Ale přece se odvážili k pokusu o nový začátek, třebaže to nebyl jednoduchý a bezbolestný proces, byl nezbytný. Jako bylo nezbytné, aby i po nich přicházely další a další restarty církve, třeba skrze pietistické, probuzenecké či charismatické hnutí.

Restart prožije i náš sbor na výročním členském shromáždění. Podíváme se zpět a začneme nové období. Možná jen neznatelně, možná radikálně – jak dá Pán, dodám. Sbor ani církev není naším projektem, ale projektem Ducha svatého. Modleme se proto, aby Pán církve s námi a skrze nás jednal. Modleme se a očekávejme, že s pomocí Boží zažijeme pravidelný ozdravný restart, nové spuštění, které nám pomůže lépe křesťansky žít a sloužit našemu Pánu.

Bronislav Matulík

Zpráva volební komise

Průběh voleb a představení kandidátů do staršovstva

Volební komise začala pracovat v červnu minulého roku hned po svém ustavení členským shromážděním. Komise je ve složení: Daniel Beran, Jana Matulíková, Ondřej Pavlíček, Adam Sedláček, Naďa Štěpánová, Jan Voves a Marie Wagnerová.

Prvním úkolem volební komise bylo hlasování o setrvání kazatele Radka Novotného. To proběhlo začátkem září, nejprve 4. září jako předstihové hlasování do schránek ve sboru i na stanicích. Se schránou jsme během týdne obešli i nemocné. Samotná volba proběhla 11. 9. ve sboru v Soukenické a sbor v ní potvrdil trvání mandátu kazatele Radka Novotného.

Souběžně s tím jsme začali připravovat i volbu staršovstva. Oslovili jsme celkem 75 bratří a sester našeho sboru a vedli jsme s nimi mnoho rozhovorů, zda by byli

ochotni kandidovat do staršovstva. Nakonec se svou kandidaturou souhlasilo 10 kandidátů. Jsou to v abecedním pořadí:

- **Daniel Beran, DiS.**
- **Mgr. Jindřich Koudela**
- **RNDr. Ján Kozempel, Ph.D.**
- **Jan Němeček ml., DiS.**
- **Ing. Martin Pavlíček**
- **Mgr. Ondřej Pavlíček**
- **Ing. Adam Sedláček**
- **Ing. Milan Skalický**
- **RNDr. Matyáš Šíma, Ph.D.**
- **Mgr. Petra Veselá**

Volba do staršovstva začne v neděli **19. března 2023** předstihovou volbou do schránek. Bude probíhat ve sboru CB v Praze 1 i na stanicích v Kralupech a Neveklově. Je určena bratřím a sestrám, kteří se nemohou zúčastnit výročního členského shromáždění. V dalším týdnu členové volební komise navštíví se schránkou i nemocné, kteří mají zájem volit a nemohou do sboru přijít. Samotná volba proběhne v neděli **26. března 2023** během členského shromáždění. Budeme volit celkem 8 starších sboru.

Několik informací k samotné volbě: Hlasující mohou označit na volebním lístku nejvýše 8 kandidátů. Mohou ale označit i méně. Na lístek je možné také dopsat i dalšího člena sboru, ale počet označených a dopsaných musí být nejvýše 8. Zvoleni budou ti kandidáti, pro které bude hlasovat nadpoloviční většina hlasujících. Při vyšším počtu bude zvoleno prvních 8 s nejvyšším počtem hlasů, ostatní se stanou náhradníky. Pokud nebude zvoleno 8 starších (a bude na členském shromáždění přítomna více než polovina členů sboru) proběhne doplňková volba ze dvou nebo více nezvolených kandidátů, kteří dostali nejvyšší počet hlasů.

Ondřej Pavlíček za Volební komisi

Všechny kandidáty jsme požádali o krátké představení a odpověď na několik otázek ohledně působení ve staršovstvu:

- **Co pro tebe znamená sbor v Soukenické?**
- **Jakým směrem by se podle tvého názoru mělo společenství ubírat?**
- **Čím bys k tomu rád přispěl?**
- **Která oblast sborového života je ti blízká?**

Daniel Beran

Je mi 50 let, 25 roků jsem šťastně ženatý se svou zlatou ženou Martinou, máme tři (zatím poslušné) dcery Miriam (19), Noemi (14) a Johanku (11). Vystudoval jsem SPŠE a Teologický seminář, pastorační zaměření. Již řadu let podnikám ve stavebnictví, 18 roků jsem byl vedoucím dorostu v našem sboru, v současnosti jsem členem Hospodářské rady a vedu skupinku.

Sbor v Soukenické mám rád, vyrostl jsem tu i uvěřil. Cítím za něj spoluodpovědnost, a proto jsem nakonec přijal kandidaturu. Jsem velmi vděčný za zázemí, kazatele, pracovníky, lidi ze sboru, starší i mladší generaci. Přesto myslím, že nutně potřebujeme probuzení, oslovit děti a mladé lidi, rozvíjet stanice v Kralupech a Neveklově atd.

Rád se budu věnovat podpoře lidí i akcí ve sboru, zlepšování komunikace, zapojení lidí do služby, budování sounáležitosti ke sboru, osobním rozhovorům atp. Jsme částí velké Boží rodiny a těším se, kam nás Pán Bůh povede.

Jindřich Koudela

Sbor v Soukenické pro mě znamená především domov. Tady jsem před třiceti lety uvěřil (na skupince Karla Fábera) a tady mám také duchovní zázemí. V Soukenické mám i většinu věřících přátel a známých. Za těch 30 let jsme v Soukenické ušli velký kus cesty, a tak mi tento sbor a lidé v něm leží na srdci.

Věřím, že sbor v Soukenické je stále v Ježíšově ruce (Zj 1,16). Je ale pravda, že jsme na té cestě jakoby něco ztratili. Z doby své mládeže si pamatuji sbor plný života, ve kterém bylo spousta dětí a mladých lidí. Na modlitební chvíle před shromážděním se nás scházelo pravidelně 20–30 lidí. Dělal se evangelizace a mnoho programů pro lidi zvenku, aby mohli uvěřit. To jsou věci, které mi v dnešní době ve sboru chybí. Máme samozřejmě stále co světu dát, ale je to teď nějak moc těžké.

Myslím, že všechny duchovní věci mají začít na kolenu, tedy s modlitbou. Proto se modlíme, jak to jen jde. Duchovní růst sboru závisí na duchovním růstu každého z nás. Proto také máme např. různé skupinky, ve kterých se společně scházíme. V poslední době opět začínáme hledat různé cesty, jak přivést lidi k Bohu; např. pro děti v okolí máme (kromě dalších služeb) i Awanu, organizujeme prázdninový Výleták. Teď připravujeme Legoprojekt

a určité budou v budoucnu i další aktivity, které tomu mohou pomoci. U mě to jsou asi dvě oblasti – modlitba a služba dětem.

Ján Kozempel

Jmenuji se Ján Kozempel a do Soukenické chodím cca od nástupu na studia v Praze v roce 1998. Sbor v Soukenické pro mne znamená druhý duchovní domov. Aktuálně působím v našem sboru jako člen hospodářské rady. Nevím přesně jakým směrem

se má náš sbor ubírat. Určitě je aktuální myslet na výhled, jak v řádu několika málo let, tak i v delším horizontu, prostor i prostředky k dalšímu rozvoji máme. Myslím, že bychom měli sbor víc vnímat v aktuálním čase a prostoru, že je to „živý organismus“, o který je nutno pečovat a budovat jak dovnitř, tak i plnit své poslání navenek. Zajímavé je, že v bibli máme řadu příkladů sborů chvalitebných i pokáraní hodných, a bez ohledu na jejich hodnocení již dnes neexistují – povzbudivé ovšem je, že dodnes existují jejich „filiálky“, kam se můžeme v podstatě zařadit i my. Dokud ale tady jsme, měli bychom se snažit o maximum, co je v našich silách. Sbor by měl být místem setkávání lidí s Bohem i lidmi navzájem. Rád bych přispěl svými zkušenostmi, na druhou stranu vidím časovou náročnost této služby.

Sborový život je velmi pestrý a svým způsobem jsou mi blízké různé oblasti – opět spíš narážím na svoji vytiženost. Byl bych rád, kdyby se novému staršovstvu podařilo do různých sborových služeb a aktivit zapojit vícero členů sboru a aby si je vzali za své – nejenom mladší generace. Službu staršího vnímám jako zodpovědnou a náročnou, a proto bych přál nově volenému staršovstvu, aby pracovalo v jednotě pod Božím vedením.

Jan Němeček ml.

Dobrý den, bratři a sestry, jsem vděčný, že se s většinou z vás vzájemně dobře známe, ale radši v tomto představení uvedu i obecné informace. Jmenuji se Jan Němeček a je mi 35 let. Společně s manželkou Sandrou máme tři děti – Amátu (9), Simeona (6) a Filemona (3). Pracuji jako ředitel mezinárodní misijní organizace Ambassadors Football Czech Republic, z.s. Jsem vděčný Pánu Bohu za to, že můj koníček se mi stal zaměstnáním, a já mohu pracovat na tom, aby se o Něk dozvíдалo co nejvíce lidí. Dále navážu ve svém představení na zaslané otázky:

Soukenická pro mě znamená především domov. Do sboru mě rodiče vodili od narození. Prožil jsem zde dětství, pubertu, kdy jsem se Bohu vzdálil a musel jsem si k němu najít vlastní cestu. Spíše si On našel cestu ke mně a já mohl prožít silné obrácení. Poté mi přišlo přirozené se zapojovat do služby nejen v misijní organizaci, která mi byla blízká, ale hlavně právě ve sboru. Několik let jsem vedl program pro děti Awana, dělal slovíčka pro děti, kázal na stanicích či pomáhal na sborových

příměstských táborech. I přes to všechno jsme se Sandrou několikrát zvažovali, že ze sboru odejdeme. Vedlo nás k tomu především to, když jsme viděli, jak jsou jiné sbory „živější“ a jak odcházeli naši vrstevníci. Bylo pro nás jednodušší s malými dětmi přejít do sboru, který se zaměřuje více na naši věkovou skupinu. Vždy jsme předkládali své myšlenky Pánu a ten nás vždy vedl zpět do našeho sboru. Tak jsme zůstali a přijali nejen, že máme zůstat, ale také převzít za sbor větší zodpovědnost. Což tak minimálně v našich myslích je, a pokud je to jen trochu vidět, tak jsme za to rádi. A z toho také plyne moje kandidatura do staršovstva.

Vnímám to tak, že pokud se nic nestane, tak jako sbor přibližně za 10 až 15 let již nemusíme existovat. Příchod nových lidí do sboru je nutností. Největší změny v životě lidí i sboru může způsobit Pán Bůh sám. Na nás je, abychom k tomu vytvářeli prostor. Měli bychom být více otevření a formami připraveni na příchod nových lidí. Potom budou mít větší význam misijní programy, které máme, a smysl bude mít i připravovat programy nové, skrze které budou moci lidi přijít do našeho sboru. Myslím si, že máme větší šanci oslovit lidi z okolí – především děti ze škol než naše přátele, pokud bydlíme výrazně daleko od sboru. Myslím si, že součástí naší cesty musí být také hledání vhodných pracovníků – ať už těch dobrovolných, ale i placených. Tam, kde se má něco rozvinout, je třeba mnohem více energie než tam, kde se má něco udržet. Mám velice dobrou zkušenost s mladými lidmi ve službě a jejich krátkými úvazky, kdy mohou sloužit více než laici, ale méně než kazatelé. Pokud bychom identifikovali mezi sebou, nebo našli zvenku tyto lidi, tak bychom pro ně mohli vytvořit prostor ke konkrétní uvolněné službě nezátížené úkoly kazatele. Více vám rád řeknu osobně.

Mohu přispět svou zkušeností z misijní organizace, kde se věnuji řízení a nastavování prostředí tak, aby mělo potenciál pro růst a nebylo závislé pouze na několika málo lidech. Rád přispěji také prakticky, kde mi to kapacita dovolí. Je mi blízké věnovat svůj čas spíše vedoucím než přímo službě, ale i pro to jsem samozřejmě otevřený. Nemám v tuto chvíli konkrétní plán na službu, kterou bych měl vykonávat. Naopak se snažím mít uvolněné ruce a vyhlížet, co bude třeba v rámci nového staršovstva zastat. Rád bych svým působením přispěl

k tomu, že náš sbor bude jednotný, „potáhne za jeden provaz“ (protože doopravdy není prostor pro třepení sil) a společné cíle budou motivovat lidi k zapojení do služby a tím ubude frustrace, kterou v současné době někteří zažívají. Není snadný úkol vést takto „košatý“ sbor, ale věřím, že s Boží pomocí a správným nastavením, sebereflexí a správnými znalostmi se nám to jako novému staršovstvu může povést ku prospěchu současných členů i všech nově příchozích. Která oblast sborového života je ti blížká? Řízení, misie, učednictví, práce s dětmi.

Martin Pavlíček

Od doby, co si mohu vybavit, je sbor v Soukenické samozřejmou součástí mého života. Je to určitě tím, že moji rodiče nikdy o sboru nepochybovali a mnoho rodinných akcí se zcela samozřejmě konalo v široké sborové společnosti ostatních rodin. Určitě

důležité bylo období dorostu a mládeže, kdy zpětně hodnoceno, jsme díky obětavému vedení Davida Javornického prošli tímto občas nebezpečným obdobím bez jakýchkoli pochybností. V mém případě až k členství ve sboru.

Jakým směrem by se mělo společenství ubírat, nevím, tedy pokud nechci jenom citovat Nový zákon. V poslední vizitační zprávě je hned v úvodu věnována velká část tomu, jak je sbor v Soukenické sborem starým. I když s vizitační zprávou nesouzním, lze brát tento důraz jako jeden z možných cílů – tedy celkové omlazení sboru. Jakým směrem k tomuto cíli vyrazit ale nevím.

Z předchozích let ve Staršovstvu jsem si odnesl jednu velkou zkušenost – jako starší sboru mohu mnohé velmi snadno zkomplikovat nebo zne-

možnit, ale poměrně málo mohu přímo změnit. Na to jsme příliš velký a různorodý sbor. Myslím tedy, že hlavní úlohou staršího ve sboru v Soukenické je nebýt na překážku duchovnímu i organizačnímu životu svěřeného společenství, vše ostatní je vlastně podružné. Pokud by mělo být nové staršovstvo generační obměnou, pak nejlépe přispějí tím, že Vámi nebudu zvolen.

Velmi blížká, přesněji řečeno velmi milá jsou mi ve sborovém životě pravidelná setkávání původně mladých, později středních až nakonec nestárnoucích rodin – tedy letité věrné setkávání a vzájemná podpora mých rodičů a jejich vrstevníků. Asi určitě i proto, že z mých dorostových vrstevníků je mnoho v jiných sborech, ale také úplně mimo společenství.

Ondřej Pavlíček

Jmenuji se Ondřej Pavlíček a do našeho sboru chodím (a byl jsem nošen) už od svého narození, tedy více než 40 let. V patnácti jsem v našem dorostu uvěřil a byl ve sboru pokřtěn. S manželkou Adlou máme tři děti – Ráchel, Daniele a Tomáše.

Vystudoval jsem matematicko-fyzikální fakultu UK a žiji mě programování a práce s počítači. Sbor v Soukenické považuji od mala za svůj druhý domov a zásadně ovlivňuje můj život. I když pominu duchovní stránku společenství církve, tak ve sboru trávím mnoho času svého volna, našel jsem v něm své přátele a i naše některé dovolené jsou společné s bratřími a sestrami ze sboru. I tím se stal neoddělitelnou součástí mého života.

Nedovedu přesně říct, kam by se mělo naše společenství ubírat, kromě toho že bychom měli jít za Ježíšem a hledat jeho vůli. Nemůžu říct, že bych do staršovstva kandidoval s konkrétním plánem na změnu. Vnímám ve sboru potřebu pracovníků ochotných se podílet na službě sboru i jeho vedení. A jsem připravený tomu věnovat svůj čas. V současnosti mám ve sboru na starosti besídku a vidím tuto službu i nadále jako svou odpovědnost. Rád bych se tomu věnoval i v rámci staršovstva. Náš sbor postupně stárne a ubývá dětí. Je to situace, kterou musíme do budoucna řešit.

Adam Sedláček

Jmenuji se Adam Sedláček a pracuji v IT jako aplikační specialista. Společně s manželkou Danielou vychováváme tři syny – Davida (6), Izáka (3) a Jonáše (1).

Do sboru v Soukenické ulici chodím od svého útlého dětství, kdy mne do sboru přivedli rodiče. Prošel jsem zde besídkou, dorostem, mládeží a našel mnoho přátel. Postupně se tak, nejprve pro mne, a následně pro moji rodinu stala Soukenická druhým domovem, místem, na kterém mi záleží a které mám rád.

Myslím, že se potřebujeme jako společenství více otevřít, aby bylo jednodušší do Soukenické pozvat nové lidi, kteří nemají s církevní tradicí zkušenosti. Pokud se jako sbor zaměříme více na misijní aktivity, a myslím, že pokud nechceme, aby náš sbor zanikl, tak to bude nezbytné, nově příchozí lidé změní dynamiku sboru, nedělních bohoslužeb a je potřeba se na to připravit a nebát se toho.

Rádi bychom pokračovali v práci a pořádání akcí s mladými rodinami, a to jak s těmi, které do našeho sboru patří, tak i s těmi, které známe mimo oblast sboru. Myslím, že nejlepší možností, jak zvát lidi do našeho společenství,

je přes blízký vztah, ve kterém je vzájemná důvěra. A právě různé akce umožňují takový vztah budovat.

Která oblast sborového života je ti blízká? Kromě již zmíněné práce s rodinami je to hudba a snad i pomoc v organizační oblasti sboru.

Milan Skalický

Myslím, že přestavovat se příliš nemusím, řadu let jsem sloužil ve staršovstvu našeho sboru, pravidelní návštěvníci sboru mě jistě znají.

Do sboru v Soukenické chodím pravidelně už od dětství, je to jednoznačně můj duchovní domov.

Naším posláním je zvěstování evangelia Kristova všem posluchačům bez rozdílu. Ať už se rozhodneme zaměřit službu více na děti, mládež, mladé rodiny, střední rodiny či seniory, v každém případě musí být zachována služba všem generačním skupinám. Rozhodně bychom se měli modlit za probuzení. Kéž nás Duch svatý vede ke svědectví lidem kolem nás, k učednictví a ke službě tam, kde nás chce mít. Čím bys k tomu rád přispěl? Ano, i já se modlím za probuzení v našem sboru.

Která oblast sborového života je ti blízká? Tím, co, mi leží na srdci, je působení pokoje.

Matyáš Šíma

(*1984) Kandiduji do staršovstva po svém prvním čtyřletém funkčním období. Během této doby pro mě bylo zajímavé nahlédnout více „pod pokličku“ sborové práce, i když to někdy znamenalo zabývat se vážnými tématy a problémy sboru. Rád

jsem během diskusí přispěl svým pohledem a s dalšími staršími se mohl podílet na směřování našeho sboru. Zároveň bylo toto období ovlivněno mou osobní situací, kdy máme malé děti a postupně rekonstruujeme dům a také koronavirovou pandemií. Bylo mi někdy líto, že nemám kapacitu nebo možnosti věnovat se dění ve sboru více. Nejnáročnější části rekonstrukce snad budou brzy hotovy a já tedy doufám, že bude zase malinko více prostoru pro sbor. Konkrétně se plánuji zapojit ve službě ve sboru nově vznikajícím křesťanském skautském oddílu pro děti ve věku cca 6 až 10 let.

V minulosti jsem řadu let vedl mládež a mám z tohoto období spoustu trvajících přátelství,

kteřá bych rád dál rozvíjel. Řada tehdejších mládežníků spadá dnes do kategorie mladých rodin, a pokud bych byl zvolen, byl bych nadále rád zástupcem této sborové skupiny ve staršovstvu. Ale nejen jich, rád budu o vašich potřebách mluvit s kýmkoliv z vás. Ve sboru nás, zdá se, čeká řada změn a i já bych rád v tomto období přispěl svou službou ve staršovstvu.

Jak jsem již psal před čtyřmi roky, byl bych rád, aby se náš sbor nebál dělat nové věci, nebál se výzev dnešní doby a zároveň zachoval historickou kontinuitu, v níž za velmi důležité považují důrazy na Boží slovo jako základ víry a měřítko našeho života a osobní prožívání vztahu s Kristem.

Do soukenického sboru patřím od narození. Během dorostových a mládežnických let jsem přijal Ježíše jako svého spasitele, nechal se pokřtít a vstoupil do sboru jako člen.

S manželkou Jankou máme 3 děti: Noemi (6), Sáru (4) a Tabitu (1).

Vystudoval jsem molekulární biologii a imunologii a v rámci své profese se na Ústavu molekulární genetiky věnuji pomoci vědcům s využíváním jedné z pokročilejších metod – průtokové cytometrie.

Petra Veselá

Sbor v Soukenické je pro nás s manželem něco jako druhý domov, rodina, bezpečný přístav, tak trochu jako by se náš obývací protáhl až do Soukenické. Našli jsme zde mnoho přátel, dostali mnoho příležitostí sloužit Kristu a také bratřím a sestrám v Kristu, a tam dnes s velkou radostí vodíme taky naše děti.

Nejsme naivní, takže občas vnímáme i některé obtížné momenty ve sborovém soužití, ale vnímáme také, že skutečně nic nás nemůže odloučit od lásky Kristovy a žádné lidské společenství není rájem na zemi.

Mám dojem, že sbor nyní stojí na rozcestí. Jeden směr vede k zakonzervování dosavadních možná i dobrých a osvědčených postupů a přístupů, druhý vede ke změnám, které jsou ale v dnešním měnícím se světě podle mě nevyhnutelné. Pokud chceme tomuto sboru dát budoucnost a nenechat jej postupně zaniknout s odchodem starší generace, měli bychom být otevření změnám, třebaže se budeme muset učit nové věci a uděláme možná i pár chyb.

Ráda bych podle možností dál pokračovala ve službě zpěvem i slovem, ve vydávání Sborových listů i dalších administrativních a organizačních věcech.

Ráda bych pokračovala v tom, co dělám teď – otevírání se sboru nově příchozím, lidem v našem sousedství, organizování aktivit nejen pro členy našeho sboru, ale i pro ty, kdo hledají.

Rozpis denního čtení 2023

TVÁŘÍ V TVÁŘ NEPŘEMOŽITELNÉMU

	Denní čtení 2022		Kázání	Biblické studium
	Izajáš		Střípky z Izajáše	Hlavní motivy Izajáše
1. 3.	1,1-20	1,21-31		Hospodin a prorok (Iz 6)
2. 3.	2,1-22	3,1-15		
3. 3.	3,16 – 4,6	5,1-30		
4. 3.	6,1-13	7,1-25		
5. 3.	8,1-8	8,9-23	Iz 8,11nn: Hospodina samého posvěcujte (neděle Reminiscere)	
6. 3.	9,1 – 10,4	10,5-34		Pyšný král (Iz 14,1-23)
7. 3.	11,1 – 12,6	13,1-22		
8. 3.	14,1-23	14,24 – 15,9		
9. 3.	16,1-14	17,1-14		
10. 3.	18,1 – 19,15	19,16-25		
11. 3.	20,1-6	21,1-17		
12. 3.	22,1-25	23,1-18	Iz 22,1-14: Nevzhlíželi jste (neděle Oculi)	
13. 3.	24,1-23	25,1-12		Malá apokalypsa (Iz 24-27)
14. 3.	26,1-21	27,1-13		
15. 3.	28,1-13	28,14-29		
16. 3.	29,1-8	29,9-24		
17. 3.	30,1-18	30,19-33		
18. 3.	31,1-9	32,1-20		
19. 3.	33,1–12	33,13-24	Iz 33,1-6: Bude věrnou jistotou (neděle Laetare)	
20. 3.	34,1-17	35,1-10		V obležení (Iz 36-37)
21. 3.	36,1-22	37,1-7		
22. 3.	37,8-20	37,21-38		
23. 3.	38,1-22	39,1-8		
24. 3.	40,1-11	40,12-31		
25. 3.	41,1-20	41,21 – 42,9		
26. 3.	42,10-25	43,1-15	Iz 43,1-4 Neboj se (neděle Judica)	
27. 3.	43,16-28	44,1-8		Hospodinův služebník (Iz 42-53)
28. 3.	44,9-23	44,24 – 45,13		
29. 3.	45,14-24	46,1-13		
30. 3.	47,1-15	48,1-22		
31. 3.	49,1-13	49,14 – 50,3		
1. 4.	50,4-11	51,1-23		
2. 4.	52,1-12	52,12 – 53,12	Iz 52,7-10: Hospodin se vrací (neděle Palmarum)	
3. 4.	54,1-17	55,1-13		
4. 4.	56,1-12	57,1-21		
5. 4.	58,1-14	59,1-21		
6. 4.	60,1-22	61,1-11		
7. 4.	62,1-12	63,1-19	Iz 63,15-19: Jsi přece náš Otec (Velký pátek)	
8. 4.	64,1 – 65,7	65,8-25		
9. 4.	66,1-14	66,15-23	Iz 66,7-9: Já, který otvírám život (neděle Vzkříšení)	

40 dní s Biblí

Tváří v tvář Nepřemožitelnému – čtení proroka Izajáše

Materiály 40 dní s Biblí, věnované Izajášovi, jsme nadepsali Tváří v tvář nepřemožitelnému. Nejen kvůli nepřemožitelnosti, nezvládnutelnosti bohatého izajášovského materiálu! Předně proto, že Izajášova kniha mluví o setkání s nepřemožitelným... a s Nepřemožitelným! Lidsky nepřemožitelnými jsou v naší knize hříchy Izraele a národů: jejich nevděk, nedověra, nevíra a nevěra vůči Hospodinu a jeho slovu; ale také nevěra a lhostejnost, ba krutost vůči bližním, sociální nespravedlnost, politická vypočítavost, lhavost, ustrašenost. Tomu všemu Boží lid čelí ve vlastním srdci, a nemůže si sám pomoci. Lidsky nepřemožitelnými jsou zde politické moci, v době Izajášově asyrská říše a o sto let později říše babylónská, které obě surově a nezadržitelně překreslily mapu Orientu a vyvrátily, pohltily samostatnost (zdaleka nejen) izraelskou, resp. judskou. Asyřané a později Babyloňané nebyli pro Izrael rovnocennými protivníky, jakým dorostl, když se po staletí střetával se stejně malými sousedními národy Edómců či Moábců. Proti novým hegemonům nebylo pomoci, navíc když sám Hospodin si tyto říše používal, aby svůj trestal lid za staletý hřích. Ano, Bůh sám je tím Nepřemožitelným! Nepřemožitelným v soudech, ale i v milosti. Především o Něk vypráví Izajáš! O Hospodinu, Bohu stvořiteli, pečovateli, otci i manželovi, soudci i slitovníkovi Izraele, ale také národů, ba celého stvoření. Právě on přemáhá nepřítele, hřích i lidský nezáměr.

Knihu proroka Izajáše jsme ke čtení vybrali s nadějí, že nám bude vodítkem v době, kdy si silněji než ještě před několika lety uvědomujeme, že čelíme silám, které nemůžeme sami jednoduše ovlivnit - které jsou pro nás takřkajíc nepřemožitelné. Před časem to byla pandemie covidu, nyní je to válka, která sice probíhá za hranicemi, a přece se nás týká. Jsou to ale i bolavé události ve vlastní rodině, zápasy ve vlastním srdci. Bohu buď díky, že On sám nám v Kristu – právě ve slovech izajášovského prorokství – slíbil pomoc, on Nepřemožitelný.

Jako obvykle obsahuje materiál rozpis čtení, který nás den po dni provede celou knihou.

David Beňa

Velikonoční čtení pro rodiče s dětmi

V rámci 40 dní s Biblí 2023 čteme Lukášovo evangelium

Základní zvěsti křesťanství je víra v Ježíše Krista, který zemřel za naše hříchy a vstal z mrtvých. Tato zvěst tvoří i podstatnou část každého ze čtyř evangelií. A právě smrt a zmrtvýchvstání si připomínáme každý rok o Velikonocích. Každé ze čtyř evangelií nám ukazuje jeden pohled na tyto události. Je dobré, když si s dětmi o svátcích pravidelně připomínáme, co se o Velikonocích stalo a co pro nás znamená smrt i vzkříšení Pána Ježíše.

Letos bychom si proto s dětmi chtěli připomenout vyprávění o velikonočních událostech, a to podle Lukášova evangelia.

S malými dětmi můžete zkusit daný kousek příběhu převyprávět nebo přečíst z některé dětské Bible. Ale už s trochu většími dětmi můžete zkusit přečíst text přímo z evangelia – jako mezikrok může být čtení z tzv. Slova na cestu.

Ke každému textu je krátké zamyšlení a můžete si s dětmi o příběhu zkusit povídat, a třeba i jim říci, co pro vás Velikonoce znamenají. Čtení je připraveno na každou neděli předvelikonočního období, Velký pátek a jednu neděli po Velikonocích. Ke každému čtení je připraven nějaký úkol, který se vztahuje k textu. (Vybarvování a luštění.)

Marta Skalická

Program a materiály najdete na webových stránkách Církve bratrské:
Církev bratrská | Materiály k akci 40 dní s Biblí 2023 (cb.cz)

Tabita

Dítě, které mě naučilo uklízet stůl

Tabita se narodila 17. prosince 2021. Termín jsem měla 20. prosince a kvůli holkám (Noemi a Sáře) jsem si moc přála být na Vánoce doma. Vzhledem k tomu, že jsem obě holky přenášela, bylo to napínavé. Nakonec si to ta naše třetí dobře načasovala a na Vánoce už jsme byli všichni společně doma. A začala naše jízda v pěti. Po náročnějších začátcích, kdy měla večerku kolem druhé hodiny ranní, se z ní stalo hodně miminko vzorně spící v kočárku, zaparkovaná na zahradě nebo třeba pod sjezdovkou. V půl roce ale zjistila, že život v leže je nuda, a že bude mnohem zajímavější objevit svět v pohybu. A od té doby se nezastavila ona, ani my. Brzy si všude bleskovou rychlostí dolezla (třeba do otevřené myčky, všech nezajištěných šuplíků), pak se postavila, aby dosáhla ještě výš, a nakonec se celkem jistě rozeběhla do všech koutů domu, odkud s nadšením vytahuje věci, o kterých by nás nenapadlo, že je může objevit. Ani to jí však nestačilo, a tak rychle přidala ještě dovednost horolezeckou – a já teď trávím dny tak, že ji střídavě sundávám ze stolu nebo schodiště (které vede do stále ještě

neobyvatelného podkroví a nemá ani zábradlí).

Matyho snem bylo mít doma velký jídelní stůl. A já si moc přála, aby nebyl pořád plný věcí. Kromě toho, že na něm jíme, tak si na něm Noemi se Sárou kreslí a stále něco tvoří – takže je plný odštířků, pastelků, upatlaný od lepidla... Donedávna to bylo také jediné místo, kde si holky mohly hrát s Legem, aby jim ho Tabita nebořila nebo nejedla malé kostičky. A opravdu nebylo moc okamžiků, kdy by byl náš stůl čistý a prázdný. A pokud na něm náhodou něco chvíli zůstane, Tabitka se rychle postará o to, aby to z něj letělo pryč, a pak se po něm nadšeně prochází.

Jana Šímová

březen
2023

samaří

SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

www.klubsamari.cz

ve čtvrtek od 18 hodin

16. 3. Dny proti rasismu

Přednáška faráře ČCE pro menšiny Mikuláše Vymětala o tom, jak čelit rasismu v nás a ve společnosti.

pořadatel:

**Sbor
Církve
bratrské
v Praze 1**

ForKafe
Soukenda

podpořeno
grantem:

mediální
partneři:

Sborová dovolená 2023

Sporthotel Můstek Jáchymov

I v roce 2023 bychom rádi strávili společně pár dnů na sborové dovolené. Letos opět pojedeme na místo, kde jsme byli loni. A zde je pár základních informací:

První je termín – letos pojedeme opět od neděle do neděle a to od 30. 7. do 6. 8.

Druhou je místo – jedná se o úpatí Klínovce, takže Krušné hory a konkrétně lokalitu Jáchymov a jednu velkou budovu Sporthotelu Můstek, která bude celá vyhrazená jen pro nás.

Třetí je cena – vzhledem k růstu cen v celé zemi se připravte na možné zvýšení ceny o cca 10% oproti loňsku, ale to ještě zkusíme vyjednat.

Blíže informace budeme průběžně uveřejňovat a možnost přihlašovat se bude od středy 22. 3. kdy dostanete mailem přihlášky a detailnější informace.

Na sborovku se kromě vás těší

Petra Veselá

Pubertáci v Kralupech

Máme teenagery, ale chybí k nim návod na použití...

Letos opět otevíráme v Kralupech kurs pro rodiče dospívajících, abychom je povzbudili v krásném, avšak nelehkém období dospívání jejich dětí. Zúčastnit se mohou oba rodiče, ale i osamělé mámy či tátové, věřící i nevěřící. Začínáme dobrou večeří, na program je krátký film a diskuse nad tématem večera, např. jak nastavit teenagerům hranice, jak naplnit jejich potřeby či jak jim pomoci dělat správná rozhodnutí.

Pokud byste věděli o někom ve vašem okolí, koho by kurs zajímal, prosím sdílejte info o kursu: <https://db.manzelskevecery.cz/kurzy/1383>

Krátký rozhovor o chystaném kursu pro Kralupský zpravodaj najdete na fb:

https://www.youtube.com/watch?v=3sPGFYTZoIg&ab_channel=M%C4%9B%C3%9AKralupynadVltavou

Jiří Košťál

Kurz výchovateenagerů

Pět večerů o výchově dospívajících pro nás, kteří se z toho občas trochu hroutíme...

**Malá večere na úvod
přednášky**

**p é a vtipné
r u kávy ve skupinkách**

Témata

Nespouštět zrak z cíle (23.3.)
Naplnění jejich potřeb (30.3.)
Nastavení hranic (13.4.)
Budování emocionálního zdraví (20.4.)
Pomoci dělat správná rozhodnutí (27.4.)

Kdy@kde

DPS Sídliště U Cukrovaru 1171, Kralupy n.Vlt.

Začátek vždy od 18:30

bližší informace

774 893 565 Jiří Košťál

Cena@přihlášky

600 Kč za osobu/1000 Kč za pár
(v ceně je 5 večerů a příručka)

Přihlášky do 15.3.: jiri.kostal@budovyprukaz.cz
<https://www.manzelskevecery.cz/mapa-vychova-teenageru>
Pořádá: Církev bratrská

Stavba městečka z kostiček

A proč už tomu neříkáme lego

Jak jsme psali v minulém čísle sborových listů, začali jsme již přípravy na organizování velké akce pro děti od 6 do 12 let – Stavba městečka z kostiček (z licenčních důvodů nesmíme používat název „Legoprojekt“), která proběhne v povelikonočním týdnu. Zvány budou především děti z Veselé školy – již máme domluveny tři třídy prvního stupně (cca 60 dětí) a pak jedno oddělení školní družiny (cca 30 dětí), ale na čtvrtek a pátek odpoledne/večer budeme zvát i naše sborové děti, které si mohou na stavění pozvat i své kamarády. Rádi bychom oslovili ještě širší okruh dětí, které jsme poznali na akcích pořádaných naším sborem – např. Výleták apod., samozřejmě budete moci pozvat i děti vašich známých nebo děti z Vašeho okolí. Chtěli bychom také pozvat zájemce ze Základní školy v Klimentské ulici. V nejbližší době budou k dispozici zvací letáčky pro děti a každý zájemce se pak musí dopředu přihlásit buď osobně u nás anebo na emailové adrese, která bude uvedena na letáčku. Na každé schůzce budeme zpívat písničky a bude rovněž velikonoční slovíčko.

Prosíme, pomozte nám! – pomoci může každý, kdo bude ochoten obětovat 3 hodiny svého času této službě – nejvíce budeme potřebovat pomocníky, kteří budou u stolů pomáhat dětem sestavovat jednotlivé stavby podle návodu – každý dospělý bude mít na starosti asi 3 až 5 dětí. A samozřejmě bude příležitost i pro ostatní, kteří budou chtít pomoci např. s pečením nebo při sestavování a rozebírání stolů, kde se městečko staví. Budeme potřebovat celkem asi 50 pomocníků. V neděli po celé stavbě proběhne rodinná bohoslužba, kam budeme zvát všechny děti, které se na stavbě podílely a jejich rodiče – jaká je to krásná příležitost pro zvěstování evangelia! Pro případné pomocníky, kteří budou chtít pomoci, jsme připravili letáček, na kterém jsou uvedeny dne, časy a co v těch dnech potřebujeme.

Děkujeme také všem, kdo se budou modlit, protože potřebujeme, abyste nás svými modlitbami podpírali.

Za přípravný tým děkují Jindra Koudela a Marta Skalická

POMOZTE NÁM SE STAVBOU MĚSTEČKA!

Po 10 letech budeme opět ve sboru stavět městečko
z Lego® stavebnic a Lego® dílků

TERMÍNY, KDY BUDEME STAVĚT

ÚTERÝ 11. 4.	odpoledne, večer	STAVĚNÍ STOLŮ
STŘEDA 12. 4.	9.30 – 12.50	STAVĚNÍ S DĚTMI
ČTVRTEK 13. 4.	10.00 – 13.30	STAVĚNÍ S DĚTMI
	16.00 – 19.00	STAVĚNÍ S DĚTMI
PÁTEK 14. 4.	13.00 – 16.00	STAVĚNÍ S DĚTMI
	16.00 – 19.00	STAVĚNÍ S DĚTMI
NEDĚLE 16. 4.	12.30 – 15.00	ROZLOŽENÍ STAVEB

POTŘEBUJEME CELKEM 50 POMOCNÍKŮ, KTERÍ:

- postaví a smontují stoly na městečko – **úterý**;
- nanosí krabice s kostičkami, připraví stoly na stavění – **úterý**;
- **pomáhají u stolu dětem se stavbou – středa, čtvrtek, pátek**;
- napečou buchtu nebo udělají svačinu – **středa, čtvrtek, pátek**;
- vydávají svačinu a dělají pití během stavby – **středa, čtvrtek, pátek**;
- kytaristu, fotografa, přebírání a vydávání dětí, půjčování sad – **středa, čtvrtek, pátek**;
- hlídači městečka při prohlídce – **neděle**;
- po skončení rozebírají stavby do stavebnic a krabic – **neděle** odpoledne (s obědem).

PŘIHLASTE SE, PROSÍM, U JINDRY KOUDELY NEBO U MARTY SKALICKÉ

Srdečně Vás zveme na koncert sborů

UNIE
ČESKÝCH
PĚVĚCKÝCH
SBORŮ

Nava a Geta^{CHR}

pod vedením maestra Janese Vlasíče

&

Canto Carso^{CZ}

pod vedením Romana Michálka

sobota **25. 3.** 2023 v 16.00

Sál Církve bratrské, Soukenická 15, Praha 1

Děkujeme Církvi bratrské
za poskytnutí prostoru
a Unii českých pěveckých sborů.

Sborový den (nejen) pro pracovníky

Sešli jsme se v neděli 12. 2. 2023

První letošní Sborový den se společným obědem byl zamýšlen jako poděkování všem, kteří aktivně pomáhají celému sboru v jeho chodu. Jsme za jejich obětavou námahu nesmírně vděční a vážíme si jejich starosti o sbor. V dnešní době vůbec není samozřejmé, že lidé ochotně obětují čas, energii a prostředky pro blaho sborového společenství. Ještě jednou: Velké díky!

Jsem přesvědčený, že každý rozumí nejlépe té oblasti, ve které je zaangažovaný, a proto je dobré, když spolu mluvíme, abychom si vzájemně porozuměli, podpořili se a povzbudili. Broňa s pečlivostí sobě vlastní vybral témata k diskuzi po obědě: Sbor a doba covidová – jak jsme obstáli, co jsme zvládli a nezvládli, co nám covid dal a vzal; jak se ve sboru osobně máme, co pro nás sbor znamená; jaká je současná situace a perspektiva sboru – početně, hospodářsky, misijně atp. Budoucnost sboru – mladá generace, besídka, dorost, mládež a mladé rodiny; sbor před volbou nového staršovstva a poslední téma: dva sbory v jedné budově – český a ukrajinský. Nedá se stručně vypsát, co se všechno v diskuzi objevilo. Existují silná témata, jako je budoucnost sboru, která je silně spjata s tím, jak se lidé ve sboru cítí, a jak zde každý prožíváme svou víru. Zda nás sbor povzbuzuje na cestě ke Kristu a ke vztahům mezi sebou. Jak bude sbor organizován a veden. Je dobře, že o tom můžeme společně mluvit a své názory v diskuzi formovat a tříbit. I nadále je třeba o věcech, co nás trápí, mluvit a probírat spolu, modlit se za správné vedení a moudré rozhodování. Jsem vděčný za otevřenou atmosféru na těchto setkání. Škoda jen, že bylo málo času.

Radek Novotný

Suplování ve Veselé škole

Aneb zpátky do školy?

Dlouhá léta nám leží na srdci spolupráce s Veselou školou. Tu a tam se objevily vlašťovky dobré spolupráce mezi AWANou, divadel pro děti s Arjanou Shameti, příměstského tábora, nebo využívání našich prostor. Škola má 160 žáků a z toho pouhá desetina je z křesťanských rodin. Na rozdíl od jiných škol, může se zde svobodně zvěstovat evangelium a dětem říkat o Kristu. Velká část učitelů jsou křesťané, a tak mohou o Kristu slyšet i učitelé. Začátkem února mě oslovil pan ředitel Jeřábek z prosbou, zda by nešlo, po dobu nemoci pana kaplana, suplovat výuku náboženství. Jde o jedno dopoledne v týdnu a před vyučováním vést ranní zamyšlení pro žáky 2. stupně. Vzhledem k nabitému programu mi přišlo šlené na to kývnout. Nicméně staršovstvo se vyjádřilo pozitivně a souhlasilo. Vidíme v tom příležitost

k prohloubení vztahů, možnost pozvat děti na sborové aktivity, ale hlavně – během hodin můžeme mluvit o tom, co pro ně Bůh dělá a co všechno jim nabízí život s Ním. Nevíme, kdy bude pan kaplan zpět v práci, ale modlete se prosím i za tuto službu. Děkuji.

Radek Novotný

Potěšit babičky a dědečky

O milované práci v domě pro seniory

„Kde jste se seznámila s manželem, vždycky na něj tak hezky vzpomínáte?“ zeptala jsem se v práci klientky. „Tomu snad ani neuvěříte, v kostele!“ odpovídá mi paní. Začala jsem se smát, že to je hezká náhoda, protože já svého muže potkala taky v kostele. Po chvíli povídání jsme se dostaly k otázce, kam že to chodila do kostela. „Ále, to nemůžete znát, já vyrostla v církvi v centru, v Soukenické ulici.“ Po mém „já taky“ už jsme se smály obě. Inu, svět je malý a o náhody tu není nouze. Zvlášť když nám Pán Bůh ty „náhody“ tak pěkně chystá.

Od října jsem se po mateřské vrátila ke své milované práci a pracuju v domově pro seniory jako aktivizační pracovník. To znamená, že mám (spolu s dalšími třemi báječnými ženami) na starosti plánování veškerého volného času pro seniory v domově. Je to krásná práce; někdy veselá, jindy smutná, ale vždy obohacující. Hrajeme kuželky a karty, zpíváme, malujeme, sázíme květiny, nebo chodíme na procházky. Někdy jen sedíme a povídáme si.

Součástí mojí práce je taky organizovat u nás v domově různá vystoupení. A tak se zrodil nápad pozvat pěvecký sbor, aby potěšil babičky a dědečky. Pozvání přijali a přijeli Matulíkovi a Veselí a odpoledne 1. března rozezvučeli náš domov krásným zpěvem. Za to jim patří velké díky! Janě a Broňkovi za jejich čas a milá slova, Petře

Ze staršovstva

Na svém únorovém setkání staršovstvo projednávalo mimo jiné tyto body:

- Setkání s volební komisí – staršovstvo vzalo kandidátku na vědomí a k žádnému z kandidátů nemělo připomínky.
- Křest na velikonoční neděli – staršovstvo přijalo zprávu o setkání se zájemci o křest, Nelou Mitášovou a Alžbětou Kloučkovou, a rozhodlo, že křest proběhne na velikonoční neděli 9. 4. v Soukenické na dvoře v napuštěném bazénu a pak v modlitebně.
- Stavba městečka – staršovstvo schválilo projekt Stavba městečka z kostiček (někdejší Legoprojekt).
- Setkání s ředitelem Veselé školy – staršovstvo jednalo s Martinem Jeřábkem o spolupráci mezi Veselou školou a naším sborem. Projednalo např. konkrétní akci den před Dnem dětí 31. 5. v prostorách našeho sboru.
- Skaut – staršovstvo schválilo založení skautu v rámci našeho sboru.

staršovstvo

NAROZENINY

Rybínová Anna	1. 3.
Veselý Ladislav	3. 3.
Filipová Katarína	5. 3.
Štěpánová Lucie	6. 3.
Sovová Zdenka	11. 3.
Světlíková Marta	11. 3.
Matulíková Jana	14. 3.
Beranová Martina	18. 3.
Hanuš Ondřej	19. 3.
Štěpán Marek	19. 3.
Slabá Erika	20. 3.
Václavík Petr	20. 3.
Bíba Milan ml.	22. 3.
Kejřová Daniela	23. 3.
Chrásková Jaroslava	24. 3.
Veselá Petra	25. 3.
Toušková Jindra	27. 3.
Ščyholová Kateřina	28. 3.
Kozempel Ján	29. 3.

a Láďovi za ochotu dorazit i s Damiánkem a Pátou, kteří svojí přítomností vykouzlili ne jeden úsměv. Vidět, jak se při písničkách rozsvítily oči lidí, kteří už se do kostela nedostanou, ale touží po tom, bylo krásné. Při písni Učiň mě, Pane, nástrojem se moje kolegyně rozplakala.

Ač většina klientů nejsou křesťané, v domově se o Bohu mluví poměrně často. Kde je blízko konec života, tam přirozeně vyvstává otázka, co s námi bude, až tady na zemi nebudem. Se smrtí se teď potkávám často. A rezonuje ve mně věta, kterou řekla jedna paní krátce po tom, co jsem do práce nastoupila: „Já se nemusím bát, já vím, kam jdu.“ Ať jsme děti, mladí lidé, nebo senioři, když máme jistotu spasení, nemusíme se bát ani smrti, protože víme, kam jdeme. Přeju tuhle jistotu vám všem. A modlím se spolu s písni Petra Ebena, abych byla tady na zemi tím nástrojem, který září božím pokojem.

Michaela Šťastná

Mimořádná shromáždění

Sborový den – na poslední březnovou neděli 26. 3. jsme připravili sborový den. Bude samozřejmě s obědem na způsob fast foodu a pak se co nejdříve sejdeme, abychom na Výročním členském shromáždění zrekapitulovali rok 2022 a pro další období zvolili nové staršovstvo. Prosíme zvláště všechny členy, aby určitě přišli, těšíme se!

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.15 10.00	modlitební chvíle NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru
Úterý	15.00 18.30	setkání nad biblí setkání nad biblí
Středa	18.00	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	15.00 16.30 18.30	setkání maminek s dětmi setkání Awany setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

QR kód
pro platby sboru

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	DPS U Cukrovaru 1171, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXIII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800